

* Tot 2010 Wet Werk en Bijstand 65-plus (WWB65+), vanaf 2010 Aanvullende Inkomensvoorziening Ouderen (AIO).

Bron: CBS (WWB65+), SVB (AIO).

er een stabilisatie op die naar verwachting zal voortduren tot ongeveer 2021, om daarna weer fors te stijgen tot 2030. De stabilisatie kan voortkomen uit het feit dat in de immigratiestroom 65 jaar geleden een cohort immigranten aanwezig was dat grotendeels in de loop van de tijd weer is teruggekeerd naar het land van oorsprong, zoals de Spaanse gastarbeiders. De aanvulling geldt immers alleen voor AOW-ers die in Nederland wonen. Een andere verklaring is dat het bijstandsbeleid strenger is geworden; dat geldt zeker voor de periode vanaf 2015.

De verwachte sterke stijging in het aantal AIO-huishoudens vanaf ongeveer 2023 is vooral toe

te schrijven aan AOW-gerechtigde niet-westerse immigranten (gebaseerd op de CBS-bevolkingsprognose). Dit weerspiegelt de komst van niet-westerse immigranten die waarschijnlijk niet zoals de vroegere gastarbeiders terugkeren, maar in Nederland blijven en hier oud worden.

Harry van Dalen, NIDI, e-mail: dalen@nidi.nl

LITERATUUR:

- Huizer, A., L. Michon, C. Wenneker en J. Slot (2017), *Oudere minima in Amsterdam en het gebruik van de AIO*. Amsterdam: Gemeente Amsterdam, Bureau Onderzoek en Statistiek.

column

BASISINKOMEN: RECHTSE WOLF IN LINKSE SCHAAPSKLEREN

Diverse gemeenten in Nederland willen door invoering van een voorwaardelijk basisinkomen een eind maken aan de beschamende vertoning dat langdurig werklozen honderden sollicitatiebrieven de deur uitdoen en hoogstens – en dan vaak nog bij vergissing – één keer voor een gesprek worden uitgenodigd. Anderen willen nog een stap verder gaan en *alle* burgers voorzien van een *onvoorwaardelijk* basisinkomen. Een basisinkomen bijvoorbeeld ter hoogte van het sociaal minimum, oftewel een kleine duizend euro per maand, stelt in principe iedereen in staat zijn/haar eigen keuzes te maken om tijd te besteden aan leren, zorgen, betaald werk of vrijwilligerswerk. Dat zou de afhankelijkheid van het verrichten van loonarbeid verminderen en leiden tot gelukkiger mensen en een relaxtere samenleving waar meer ruimte is voor wat er in het leven echt toe doet.

verrekening van allerhande besparingen – al snel 100 miljard euro op jaarbasis kost. Dat vergt of een drastische inperking van de verzorgingsstaat of forse verhoging van belastingen, zoals de btw die verhoudingsgewijs zwaar drukt op lage inkomens. Vooral voor laag opgeleiden met zorgtaken zal het basisinkomen de rol overnemen van de vanuit emancipatiehoek lang bestreden ‘aanrechtssubsidie’: op korte termijn wordt het aantrekkelijk om je met je basisinkomen van de arbeidsmarkt terug te trekken, met allerlei schadelijke loopbaanconsequenties op lange termijn. Ten slotte ondermijnt een basisinkomen het streven naar integratie van mensen met afstand tot de arbeidsmarkt. Werkgevers kunnen zich immers eenvoudig verschuilen achter “maar u heeft toch een basisinkomen?”

Hoewel de voorstanders van een basisinkomen vooral te vinden zijn aan de linkerkant van het politieke spectrum lijkt bij de onverhoopte invoering ervan vooral rechts zich de vingers te kunnen aflikken.

Joop Schippers is hoogleraar Arbeidseconomie aan de Universiteit Utrecht.

Voor- en tegenstanders zijn het er min of meer over eens dat in Nederland een basisinkomen van bijna duizend euro per maand – na